

Jamsai

เป็นคงจะดีกว่ามีพี่ชายที่ไม่คอยจำกัดจัดการไม่ทุกเรื่อง
ในเมื่อคนเดิมรู้จัก เธอก็ขอเปลี่ยนพี่ชายเลยแล้วกัน!

Exchange

Brother

หล่อ

แรง

ร้าย!

พี่ชาย

ชั่วคราว

แปลปิ่นนอร์ ธิยาน
twinayaume นว

ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่

www.facebook.com/jamjeedbook

Jamsai Love Series

Exchange Brother หล่อ แรจ รัย! พี่ชายชั่วคราว

แสดมปีเบอร์รี่ เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2363-1

ภาพประกอบ twinayaume

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรรม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 239 บาท

พิมพ์ที่

กระดาษหนอมสายตา

ห่วงใยสายตาคุณ

www.greenread.com

ทักทาย

ก่อนจะเล่นฟิตเนสก็ต้องเปลี่ยนเป็นชุดวอร์มเพื่อความคล่องตัว ก่อนจะไปต่างประเทศ ก็ต้องแลกเปลี่ยนเงินไทยเป็นเงินของประเทศนั้นๆ เพื่อนำไปใช้จ่ายตอนอยู่ต่างแดน ก่อนจะ...เอ๊ย ขึ้นยกตัวอย่างไม่เลิกแบบนี้ มยองนังคงได้เปลี่ยนหน้าทีไปเป็นโฆษกพรรค...ตรงนี้ดีกว่าแน่ๆ เลยเจ้าคะ แฮะๆ เกือบไปแล้ว ^O^

ก็แหม คืออยากจะพูดให้เข้าเรื่องกับการที่เราจะเปลี่ยนอะไรสักอย่างในชีวิต ถ้าเป็นสิ่งที่ของหรือเงินตราอย่างที่ยกไป ก็สามารถเปลี่ยนกันได้เป็นปกติอยู่แล้วใช่มั้ยล่ะ แต่หากวันหนึ่ง สิ่งที่เรามาแลกเปลี่ยนกันคือตัวบุคคล มันจะเกิดความวุ่นวายสักแค่ไหนกันเล่า เอา หรือว่ามยองนังจะแตกตื่นไปเอง เพราะในนิยายเรื่องใหม่ของแสดมบี้เบอรี่ที่เค้าหยิบมาฝากในครั้งนี้ ประเด็นดังกล่าวก็ถือว่าออกมาราบรื่น ไม่มีการตีกันอยู่นะ

ชะเมื่อไหร่ล่ะ! บอกเลยว่ามันบันเทิงยิ่งกว่านั้นอีก เพราะพี่ชายชั่วครวของเล่มนี้นะ ดูยิ่งกว่ามะ...แมวชูฟ้อไปอึกกก O_O!!! ถ้าอยากรู้ว่าเรื่องราววุ่นๆ ปนดูเด็ดครั้งนี้จะปั่นป่วนแค่ไหน พลิกหน้ากระดาษไปติดตามได้ใน 'Exchange Brother หล่อ แร่ง ร้าย! พี่ชายชั่วครว' กันได้เลยจ้า >///<

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมยองนัง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

รู้จัก นักเขียน

สวัสดีค่า...แปลกใจละสิ นี่มันเซตไหน โปรเจกต์อะไร ทำไมจู่ๆ ก็โผล่มาแบบ ไม่บอกไม่กล่าว เซอร์ไพรส์มากๆ เซอร์ไพรส์ตัวเองเนี่ยแหละ 555 จู่ๆ ก็อยากเขียน นิยายเซตแบบสองเล่มคู่กัน แต่ลองเขียนคนเดียวดูบ้างไง แรงบันดาลใจก็มาจากการเห็น ไอดอลที่เราชอบ เขามีพี่ชายน้องสาวกัน อย่างเช่น นิซุคุงก็มีน้องสาวคือน้องเซอริน หรืออย่างฟานบิงปิงก็มีน้องชายสุดหล่อคือฟานเจิงเจิง ใ้เราก็เลยเกิดอิจฉาขึ้นมา แล้วคิดว่าถ้าแลกพี่แลกเปลี่ยนกับพวกเขาได้ก็คงจะดี (แต่แค่ชั่วคราวนะ 555) ถ้ามีครบ สองเล่ม อ่าน Brother ก่อนนะคะ แต่ถ้าลองซื้อแค่เล่มใดเล่มหนึ่ง จะอ่านเล่มไหนก็ได้ค่า ไม่งั้น เพราะเหตุการณ์เกิดขึ้นพร้อมกัน แต่จะครบถ้วนสุดถ้าซื้อทั้งคู่นะค่า

เรามาดูกันนะคะว่าสองครอบครัวนี้ หลังจากแลกพี่แลกเปลี่ยนกันไปแล้ว ชีวิตของ พวกเขาจะเป็นยังไง รับประกันความแสบ ฮา ซ่าส์ ซึ้ง และที่สำคัญฟินมากกก หวังว่า ทุกคนจะรักทั้งพี่และน้องของทั้งสองเล่มน้า ขอบคุณพี่แฝด @twinayaume สำหรับ ภาพสวยๆ ทั้งหมดที่ตั้งใจวาดให้น้องด้วยนะคะ รักกกก ♥

ป.ล. อ่านจบแล้วมาเฝ้าท่มอยกันได้ในแท็ก #พี่ชายชั่วคราว
#น้องสาวแลกเปลี่ยน นะจ้าา

Contact me : www.facebook.com/lovestampberry

Follow me : www.twitter.com/stampberriez หรือ
www.instagram.com/stampberriez

My Shop : www.facebook.com/lovemerryberry
(ขายเสื้อผ่านร้านๆ แบบที่นางเอกนิยายใส่ค่า)

My Review : www.facebook.com/tamryreview
(รีวิวซีรีส์ การ์ตูน นิยาย ของกิน เครื่องสำอาง ฯลฯ)

พี่ชายนะเธอ ก็แค่สิ่งมีชีวิตที่น่ารำคาญ
จูนจ้าน วุ่นวาย และชอบแจ็กแจ้การเป็นที่สุด!!!'

- สตาร์ ปี 2 (น้องสาว) -

ฉันก็ยอมตกเป็นขี้อากุ้งนี่แหละ ไม่ไปรับน้องกับเพื่อนคนอื่นๆ มารอบนึ่งแล้ว แต่พอขึ้นปีสอง ฉันเป็นรุ่นพี่ ฉันก็ต้องไปช่วยเพื่อนๆ ดูแลรุ่นน้องบ้าง จะไม่ให้ร่วมงานอะไรของมหา'ลัยเลย มันเป็นไปได้" "

"เฮียไม่ได้ห้ามไม่ให้แก่เข้าร่วมงานรับน้องของคณะ แต่เฮียไม่ให้แก่ไปนอนค้างอ้างแรมต่างจังหวัดกับไอ้พวกเสื่อ สิงห์ กระทิง แรดพวกนั้นต่างหาก"

"เฮียก็พูดเวอร์เกิน! พวกนั้นมันก็เพื่อนฉันทั้งนั้น มันไม่ทำอะไรฉันหรอก"

"พวกเพื่อนแก่นั่นแหละตัวดี! ไอ้แซน ไอ้นิค ไอ้สามจี่ แต่ละคน มันก็ชอบแกล้งกันทั้งนั้นไม่ใช่ไร้ยิง ยิ่งได้ไปต่างจังหวัดด้วยกันแบบนี้ มันได้ฉวยโอกาสกับแก่น"

"โอ๊ย! ทำไมเฮียถึงมองโลกในแง่ร้ายนักนะ พวกมันก็แค่หยอกฉันเล่นๆ เฮียโหดขนาดนี้ ไม่มีใครกล้ายุ่งกับฉันหรอกน่า"

"ไม่ต้องมาอ้างอะไรทั้งนั้น เอาเป็นว่า ถ้าต้องไปนอนค้างอ้างแรมต่างจังหวัด เฮียไม่ให้ไป! อ้างเฮียไปเลยก็ได้ พวกเพื่อนแก่ก็รู้ฤทธิ์เดชเฮียอยู่แล้วไม่ใช่ไร้ยิง"

"เหอะ! แค่นี้พวกมันก็ล้อฉันว่าเป็นน้องแห่งกันหมดแล้ว เมื่อไหร่เฮียจะเลิกบังคับฉันแบบนี้สักที ฉันโตแล้วนะ ควรมีโอกาสพอที่จะตัดสินใจไปไหนมาไหนด้วยตัวเองได้แล้ว นี่อะไร แพนก็ไมห้าม ต่างจังหวัดก็ไม่ให้ไปเที่ยวกลางคืนยิ่งไม่ต้องห่วง ฉันก็มีชีวิตวัยรุ่นของฉันเหมือนกันนะ"

น้ำตาลของฉันเริ่มร้อนขึ้นมาที่ขอบตา หน้าร้อนผ่าวๆ ไปหมด ฉันยอมมามากเกินไปแล้ว คราวนี้ฉันจะไม่ยอม ไม่ยอมเด็ดขาด!

"โอเค...โอเค ก็ได้ ฉันให้แกไปก็ได้"

ฮะ? อะไรนะ O_O หนูผัดหรือเปล่าเนี่ย เฮียยอมแล้วเหวอ ยอมง่าย ๆ แบบนี้เลยเหวอ...

"จริงเหวอเฮีย! เฮียอนุญาตแล้วใช่ไหม เตี่ยวนะๆ ขอหยิบมือถือขึ้นมาอัดเสียงไว้ก่อนว่าเฮียยอมแล้ว ห้ามเปลี่ยนใจทีหลังเด็ดขาด ลูกผู้ชายพูดแล้วห้ามคืนคำ"

"อ้อ..."

"ไฉโย! เฮียว่ารักที่สุดเลยยยยย ฮืออออออ ฉันสัญญาว่าจะดูแลตัวเองดี"

เวลาไปไหนจะไปกับเพื่อนผู้หญิงตลอด จะไม่คุยกับคนแปลกหน้า แล้วก็..."

"แต่เฮียจะไปด้วย ☺"

"เฮีย!!!"

ใจจริงอยากตะโกนด้วยน้ำเสียงอีกแบบ แต่อาจจะดูหยาบคายเกินไป
หน่อย

"ไม่งั้นก็อย่าหวังว่าจะได้ไป เฮียไม่ยอมให้แกไปทริปนั้นคนเดียว...
เด็ดขาด!"

"..."

"ไปเรียนก่อนละ เย็นนี้เจอกัน เดี่ยวมารับที่เก่าเวลาเดิม รู้ใช่ไหมว่า
ถ้าไม่ทำตามคำสั่งจะเป็นยังไง"

"อ้อ"

"พูดให้มันเพราะๆ น้อย"

"...ค่ะ"

"ดีมาก"

เฮียที่คียิ้มอย่างพอใจ ก่อนจะเอื้อมมือมายึดผมฉันจนยุ่ง แล้วเดินผิวปาก
จากไปอย่างมีความสุข ปลดปล่อยฉันยืนน้ำตาไหลอาบแก้มอยู่อย่างนั้น โดย
ไม่สนใจจะหันมามองเลยแม้แต่นิดเดียว...

ฮึก~

ฉันนั่งแปะลงบนม้านั่งแล้วพุบหน้าลงกับโต๊ะ จากนั้นก็ร้องไห้โฮออกมา
โดยไม่สนใจใครหน้าไหนทั้งสิ้น เอาจริงๆ ฉันเป็นคนสตรองมากเลยนะ ไม่ว่า
จะเกิดอะไรเลวร้ายแค่ไหนก็ไม่เคยร้องไห้ ยกเว้นกับพี่ชายฉันนี่แหละ
ฉันล่ะเป๋อ! จริงๆ ก็ต้องโทษไปถึงพ่อกับแม่ด้วย เพราะก่อนที่พวกเขาจะบินไป
ทำงานที่อังกฤษ พวกเขาฝากฝังฉันไว้กับเฮียทีคและให้เฮียเป็นคนจัดการ
ดูแลเรื่องเงินทั้งหมด โดยที่พ่อกับแม่จะโอนเงินมาให้ใช้เดือนละห้าหมื่น
แบ่งกันคนละสองหมื่นห้า แต่ถ้าฉันทำอะไรไม่ดี หรือดื้อ ไม่ยอมทำตาม
ที่เฮียสั่ง ฉันก็จะโดนหักเงิน หักๆๆ หักยับจนแทบไม่เหลือเหลือ เคยคิดจะ
แอบหนีไปเที่ยวอยู่ครั้ง แต่ปีนออกมายังไม่ทันพ้นหน้าบ้านเลย เฮียก็ดันจับได้

ซะก่อน เดือนนั้นทั้งเดือนฉันแทบจะกลายเป็นขอทาน ไม่มีเงินใช้สักบาท ต้องยืมเพื่อนกินไปวันๆ

เหตุผลที่พี่ชายต้องเข้มงวดกับฉันถึงขนาดนี้ เพราะพ่อกับแม่ขู่เอาไว้ด้วยว่าถ้าเกิดอะไรขึ้นกับฉันไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจ เราสองคนจะต้องย้ายไปอยู่กับพวกท่านที่อังกฤษทันที และคนที่ติดเพื่อนจนไม่ยอมมีแฟนอย่างเสียทีคนนะเธอจะยอมไปอยู่ที่โน่น ไม่มีวันซะหรอก! นั่นแหละ...ฉันก็เลยกลายเป็นไซ้ในหินของเขา เป็นนกในกรงทอง เป็นผักตบชวาในโหลแก้ว TOT เสียห้ามฉันทำทุกอย่างบนโลกนี้ที่จะเสี่ยงอันตราย หรือเกี่ยวข้องกับผู้ชายทั้งโลก (ยกเว้นพ่อ) คืออีกนิตก็คงจะเอาฉันขึ้นเสลี่ยงแล้วแบกติดตัวไปด้วยตลอดเวลาแล้วละ

ไม่รู้เป็นโชคดีหรือโชคร้ายของฉันกันแน่ที่ต้นเกิดมาสวย เป็นถึงดรัมเมเยอร์ ไม้หนึ่งของคณะ ผู้ชายถึงได้รุมตอมกันหึงไม่หวาดไม่ไหว แต่คนพวกนั้นก็โดนเสียทีคิดไล่ตะเพิดกระเจิดกระเจิงไปหมด เพราะแบบนี้ก็ยิ่งทำให้เสียหวงฉันมากกว่าเดิม และนั่นก็ทำให้ฉันอึดอัดสุดๆ การที่พี่น้องรักกันมันก็คืออยู่หอคณะ แต่แบบนี้มันก็มากเกินไป ฉันสูญเสียอิสระทุกอย่างในชีวิต ไม่ต่างอะไรกับติดคุก ถ้าสวมเสื้อลายทางขาวดำกับมีโซ่ล่ามอีกสักหน่อยก็ใช่เลย...นักโทษชัดๆ!

หมับ~

ใครสักคนเอื้อมมือมาจับไหล่ฉันไว้ เล่นเอาสะดุ้งโหยง พอเงยหน้าขึ้นมา ก็พบกับหญิงสาวคนหนึ่งในชุดนักศึกษา หน้าตาน่ารักจิ้มลิ้ม ดวงตากลมโตสดใส เธอมองฉันแล้วยิ้มแป้นเหมือนรู้จักกันมานาน

แต่ฉันว่าฉันไม่รู้จักยัยนี้นะ!

"หวัดดีคะ...พี่สตาร์ ^^"

เธอเรียกฉันด้วยรอยยิ้มใสซื่อ น้ำเสียงจิ้งจั้ง ไม่แปลกใจหรอกที่ยัยนี้จะรู้จักชื่อฉัน เพราะใครๆ ในคณะนี้ก็รู้จักฉันกันทั้งนั้น แต่ที่แปลกก็คือ นางมาทักฉันทำไม ต้องการอะไรไม่ทราบ --;

พี่ด~

ฉันรีบสูดน้ำมูกแล้วยกมือขึ้นเพื่อจะปายน้ำตาออก แต่เธอก็ยื่นผ้าเช็ดหน้าลายกระต่ายสีชมพูมาให้ พลงายิ้มกว้างจนตาเป็นสระอู ยัยนี่คือมนุษย์แฮปปี้ไวรัล

อย่างแท้จริง ถ้าใบหน้าของฉันตอนนี้เป็นตัวแทนของคนโคตรทุกซ์แห่งปีได้
ยัยนี่ก็คงเป็นตัวแทนมิสสาวเรียงแห่งชาติประจำปี 2019 ไปนั่นล่ะ

"ใช้นี่ดีกว่าค่ะ เดี่ยวดวงตาสวยๆ ของพี่เลอะมาศคาร่าหมด"

ฉันรับผ้าเช็ดหน้าจากมือเธอมาอย่างงงๆ แต่ก็ยอมเอามันมาซับน้ำตา
ออกโดยดีเพราะเห็นด้วยกับที่เธอพูด ฉันไม่ควรตาเลอะเป็นหมีแพนด้าคนอน
ก่อนจะเข้าเรียนวิชาแรกนี้นา...อายเค้า

"เธอเป็นใคร"

พอเช็ดจนน้ำตาแห้งแล้วฉันก็ตัดสินใจถามออกไป อัยบอกระว่ายัยนี่
เป็นเลสเบี้ยนแล้วจะมาจีบฉันนะ แอบทำตัวไม่ถูก คือ...ปกติคนจีบเยอะก็จริง
แต่ก็มีแค่ผู้ชายและผู้ทอม ผู้หญิงสไตร์น่ารักๆ แบบนี้ยังไม่เคยมีเลยนะ
ชนลูกเล็กๆ >O<

"ฉันชื่อแรบบิท อยู่ปีหนึ่ง คณะเดียวกับพี่ค่ะ"

"แล้ว?"

"ฉันมีอะไรบางอย่างอยากจะมานำเสนอพี่"

"อะไร"

"เรามา..."

"...?"

"แลกพี่ชายกันมั้ย ^^"

1 แลกพี่ชาย

12.15 น.

โรงอาหาร คณะนิเทศศาสตร์

"แล้วแกก็ตกลงเนี่ยนะ! ยัยสตาร์!!! ฝึเข้าไปเล่าเนี่ย =[]="

ว่าแล้วล่ะว่าเรื่องนี้ต้องไม่มีใครเห็นด้วย โดยเฉพาะยัยทับทิม เพื่อนสาว
สุดสวयीที่แอบมีใจให้พี่ชายฉันเล็กๆ แต่พี่ชายฉันไม่สนใจหรอก ก็ขานั่นนอกจาก

จะติดเพื่อนแล้วยังติดน้องสาวหนีบหนีบ เทเวลาส่วนตัวมาเฝ้าน้องสาวจนหมด
ไม่มีเวลาเหลือไปถึงแฟนหรอก

"ไม่รู้เหมือนกัน แต่ถ้าฉันไม่ทำแบบนี้ ฉันก็หมดสิทธิ์ไปงานรับน้องกับ
พวกแกละ"

"แล้วพี่ชายยัยนั่นเป็นใคร ใจใจได้รู้เปล่าก็ไม่รู้ แกละอาจจะโดนหลอก
ก็ได้นะเพื่อน ยิ่งสวยๆ อยู่ด้วย"

"แหม...แก ก่อนจะแกลกัน ฉันก็ต้องเช็คประวัติพี่ชายเค้านั่นสิ
พี่ชายยัยนั่นก็คืออิตาควอทซ์ ใจ ควอทซ์ วิดวะ ปีสาม หนูมนักดนตรีสุดเท่
ที่สาวกรีดกันทั่วมหา'ลัยนั่นนะ"

"อู๊ย! จริงเหรอก ถามจริง (♥○♥)"

นั่นไง...เสียงเปลี่ยนทันที ต่างเป็นรูปหัวใจเลยนะยะ นิ่งเพื่อนแรด
พูดถึงผู้ชายหล่อๆ หน่อยไม่ได้ เปลี่ยนจากหน้ามื่อเป็นหลังเท้าแทบไม่ทัน

"จริง...ยัยนั่นส่งหลักฐานทุกอย่างให้ฉันดูแล้ว ทั้งรูปถ่าย โบเกิด แถมยัง
โทรคุยกับเขาให้ดูต่อหน้าด้วย จะว่าไปยัยนั่นก็น่าสงสารนะ ดูทำอิตาควอทซ์
จะไม่ค่อยสนใจเธอสักเท่าไรจริงๆ ด้วย ตอนโทรหาาก็เหมือนรำคาญๆ แล้วก็
รีบตัดบทวางสายเฉยเลย ต่างกับเฮียทีคลิบลับ ขานั่นกว่าจะยอมวางสายจาก
ฉันได้ร่ำไรรอยุ่นั้นแหละ"

"แต่ถ้าแกทำแบบนี้ เฮียทีคก็อาจจะตัดเงินเดือนแกได้นะ แล้วฉันก็
ไม่มีเงินให้ยืมแล้วด้วย บอกไว้ก่อนล่วงหน้า เดือนนี้โคตรช้อตอะ"

"เออออ...รู้แล้วละน่า สัญญาการแลกเปลี่ยนทำไว้แค่เดือนเดียวเอง
ขอแค่ฉันได้ไปงานรับน้องอย่างอิสระโดยไม่มีเฮียทีคไปจูนวาก็พอใจละ
ฉันยังพอมีเงินเก็บเหลืออยู่บ้างนิดหน่อย อดทนอยู่อย่างยากไปสักเดือน
กินข้าวคลุกน้ำปลาบ้างอะไรบ้าง ก็คงพออยู่ได้แหละ"

"เดี่ยวนะ สัญญา? สัญญาอะไร นี่ถึงขั้นทำสัญญาเป็นจริงเป็นจังกัน
เลยเหรอก ○_○"

"เออสิยะ! บอกแล้วว่าไม่ได้มาเล่นๆ นี่ฉันเอาจริงนะ เปลี่ยนจริงๆ
อยากมีพี่ชายที่ไม่ต้องมาจูนวายุอะไรกับชีวิตให้มันมากมายมานานแล้ว
ถ้าเกิดมันเวิร์กขึ้นมาะ อยากรจะเซ็นสัญญายาวๆ ต่อเนื่องไปสักปีเลยด้วยซ้ำ"

"แกก็บ้า! มันมีที่ไหนล่ะแลกเปลี่ยนพี่ชายกันแบบนี้ แล้วไหนอะ สัญญา
เอามาดูดี"

"อะ...เอาไป"

ฉันล้วงเอากระดาษสีขาวในกระเป๋าสะพายออกมาส่งให้ยัยทัตติมอ่าน
ยัยนั่นอ่านไปทำตาเหลือกไปอย่างกับฉันส่งรูปผีให้ดูนั่นแหละ

13

สัญญาแลกเปลี่ยนพี่ชาย

ข้าพเจ้า นางสาวสิริตา พัทธพงษ์วงษา (สตาวิ) น้องสาวของ นายชริตติ พัทธพงษ์วงษา (ทัค)
มีความประสงค์จะแลกเปลี่ยนพี่ชายกับ นางสาวเรตติณ วิทยานุรักษ์ (เรบนิท) ซึ่งเป็น
น้องสาวของ นายคณินทร วิทยานุรักษ์ (ควอทซ์) โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. นางสาวสิริตาจะต้องเข้าไปอยู่ร่วมกับนายคณินทร ในฐานะน้องสาวเป็นเวลา
หนึ่งเดือน

2. สิ่งของทุกอย่างที่นางสาวสิริตาเป็นเจ้าของจะยังคงเดิม แลกเปลี่ยนกันแค่
สถานะความเป็นพี่น้องเท่านั้น

3. เมื่อเซ็นสัญญาแล้ว ไม่มีสิทธิ์เปลี่ยนพี่ชายกลับคืน จนกว่าจะครบกำหนด
หนึ่งเดือน ยกเว้นแต่ว่า โดนพี่ชายทำร้ายร่างกาย หรือก่อเหตุอันให้เกิดความบาดเจ็บ
ทางร่างกายและจิตใจ จึงสามารถให้เปลี่ยนกลับได้ตามเหตุผลสมควร

4. หากคนใดคนหนึ่งผิดสัญญาคงจะต้องชดใช้เงินแก่อีกฝ่ายเป็นจำนวน
สองแสนบาทถ้วน

5. หากไม่พอใจพี่ชายที่แลกเปลี่ยนไป น้องสาวสามารถย้ายหรือหนีไปอยู่ที่อื่นได้
แต่ไม่สามารถเปลี่ยนสถานะคืนได้ หากอีกฝ่ายไม่ยินยอม

6. ไม่ขอรับประกันความสัมพันธ์อื่นๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดคิด ขึ้นอยู่กับ
วิจารณญาณและการวางตัวของแต่ละคน ซึ่งหากมีความสัมพันธ์ทางใจที่เกินกว่าความเป็น
พี่น้อง ขอให้รอจนกว่าสัญญานี้สิ้นสุดลงก่อน จึงค่อยเปลี่ยนสถานะเองได้ตามใจชอบ

ลงชื่อ สิริตา พัทธพงษ์วงษา

(นางสาวสิริตา พัทธพงษ์วงษา)

"โอ้โห...ค่าปรับสองแสนเลยเธอแก! โหดมากกก [=]"

"เออ...เพราะมันเปลี่ยนใจไม่ได้แล้วละ เสียแต่คงต้องยืมต้องสู้กันไป
>_<"

"แล้วถ้าเกิดหมอนั่นเป็นคนอารมณ์รุนแรง กลับบ้านมาซ้อมแกเข้าเย็นละ
จะทำไง"

"ไม่หรอกน่า...ฉันดูเนื้อตัวยัยแสบบิทแล้ว ไม่มีร่องรอยฟกช้ำอะไรใดๆ
อีกอย่าง ถ้าหมอนั่นทำร้ายร่างกายฉัน ฉันก็เปลี่ยนคืนได้ อ่านดูข้อสามสิ
ข้อสามเนี่ยย ตาบอดหรืออะ!"

"แล้วแกจะรอให้มันซ้อมแกก่อนรีใจ ถึงจะยอมเปลี่ยนกลับนะ เกิดมัน
แทงแกตายทำไง เปลี่ยนกลับไม่ทันแล้วนะเว้ย อีกอย่างนะ ถ้ามันหน้ามืด
ข่มขืนแกขึ้นมาละ แจ้งความก็ได้ด้วยเพราะแกไปเสนอนหน้าอยู่ในบ้าน
เขาเอง"

"เรื่องนั้นไม่ต้องห่วง ฉันพกอาวุธติดตัวไปครบทีมเลยแหละ มีทั้ง
เครื่องช็อตไฟฟ้า สเปรย์พริกไทย มีดพก สนับมือ อีกอย่าง ตอนอยู่บ้าน
ฉันก็จะล็อกห้องให้แน่นหนา จะติดสัญญาณไซเรนไว้ในห้องนอนด้วย เวลา
มีใครบุกเข้ามาจะได้ดังลั่นสนั่นชอยไปเลยไง"

"เฮ้อออ แกนี่นะ คิดอะไรง่าย ๆ ตลอดเลย ฉันเป็นห่วงจริงๆ นะเนี่ย
แต่ทำไงได้ เช่นสัญญาไปแล้ว ก็คงห้ามอะไรไม่ได้หรอก ยังไงถ้ามีอะไร
ไม่ชอบมาพากลละก็ โทรหาฉันได้ทันทีเลยนะ"

"แกยินดีจะมาเปลี่ยนตัวแทนฉันว่าจ้ะ"

"เออสิ! เอ๊ย! ไม่ใช่ อีบ้าา...ไปอยู่ร่วมกับคนไม่รู้จักแบบนั้น ไม่เอาด้วย
หรอก ต่อให้หล่อแค่ไหนก็เหอะ มีเบื้องหลังอะไรที่น่ากลัวรีเปลกก็ไม่รู้"

"แกอะ...พูดมาแบบนี้ ฉันเริ่มกลัวแล้วนะ"

"ก็เออไง! เพิ่งจะมากลัวเธอ เสียงจะตายไป ใครก็ไม่รู้เนี่ย ถึงจะเป็น
คนดังก็ใช่ว่าจะไว้ใจได้นะ หมอนั่นหลอกก็จริง แต่ดูเถื่อนๆ เหมือนพวกนักเลง
จะตายไป หน้าก็ไม่เคยยิ้ม อยู่บ้านอาจจะเล่นยา มั่วเซ็กซ์อะไรก็ได้"

"กร๊อตดด แก!!! ทำไงดี เปลี่ยนใจทันมั้ยอะ >O<"

คือเอาจริงๆ ยอมรับว่าตอนนั้นไร้สติมากกก คิดแค่ว่าแลกกันแค่เดือน

ตัวเอง ขอแค่นี้ได้มีโอกาสดลองใช้ชีวิตแบบอิสระดูบ้างสักครั้ง แล้วหมอนั่นก็เป็นคนดัง หน้าตาดี ดูไม่มีพิษมีภัย ไม่น่าจะมีปัญหา แต่พอเจอยับยัทับถมมาบ้างหัวถึง เข้า ตอนนี่ก็เริ่มกลัวแล้วอะ ถ้าหมอนั่นซ่าซ่มขึ้นฉันล่ะ จะทำยังไง
T_T

15

"ทันมั้ยล่ะ สองแสน"

"แก"

"เออจ้ะ แกต้องเริ่มไปเป็นน้องสาวบ้านนั้นเมื่อไหร่ เดียวฉันไปเป็นเพื่อน"

"คีนี่..."

"เออจ้ะ ฉันเดี๋ยวคีนี่ไปอยู่เป็นเพื่อนก่อน ขอตลาดเลาว่าหมอนั่นเป็นคนยังไง แต่คงไปได้แค่คีนี่เดียวนะ เพราะพี่ไอซ์ไม่ค่อยชอบให้ฉันไปนอนค้างบ้านใครนะ"

พี่ไอซ์ก็คือแฟนสุดที่รักของทับทิม ฉันว่าเฮียที่คีนี่หวงแล้วนะ เจอพี่ไอซ์เข้าไป คุณสิบไปเลยจ้ะ"

"ก็ได้ๆ ลองดูลู่ทางก่อนแล้วกัน ชอบคุณแก่มากนะทับทิม"

"เออ...ไม่เป็นไรหรอก แล้วนี่แกจะบอกเรื่องนี้ให้พี่ไทม์รู้ปะเนี่ย ถ้าเขารู้แกตายแน่"

เย้ยเย้ย! [=]=

ซวยละ ฉันลืมนั่นไปสนิทเลย T_T ลืมไปเลยว่าตัวเองมีแฟน แล้วการที่ฉันต้องไปอยู่ร่วมกับพี่ชายซึ่งไม่ใช่พี่ชายที่คลานตามกันมาแบบนั้น ไม่ใช่เรื่องที่ จะยอมรับกันได้ง่ายๆ พี่ไทม์ไม่ยอมแน่ๆ โอ๊ย!!! ทำไมฉันถึงไร้สติได้ขนาดนี้นะ ยัยนั้นต้องมอมเมาอะไรฉันแน่ๆ ฉันถึงได้เห็นงจกรเป็นดอกบัวไปซะหมดเลย โย~~~

"จริงด้วยแก! เรื่องนี้พี่ไทม์จะรู้ไม่ได้นะ ห้ามเด็ดขาด แกห้ามบอกเลยนะ ไหว้ล่ะ"

"เออ ฉันไม่บอกอยู่แล้ว แต่แกนั่นแหละ จะปิดเขาไปตลอดได้ยังไง ตั้งเดือนนึงเลยนะ"

"ไม่รู้สิ ขอคิดก่อน ฉันนี่มันจอมหาหาไสหัวแท้ๆ จะบ้าตายเย้ย"

"อะแหม~ มีอะไรปิดบังพึ้นหรือสาวว"

จึกกก =[]= ตกใจหมดเลย ทำไม่ถึงได้ตายขนาดนี้ ห้อยพระวัดไหน
มาเนี่ย กลัวแล้วว >O<

"พะ...พี่โหม่!!! O_O"

ยัยทับทิมทำตาเหลือกยิ่งกว่าเห็นผีนั่งขบวนแห่มาทั้งป้าช้า ส่วนฉัน
นะเหรอ ไปกินไปเรียบริ่อยแล้วจ้า พุดไม่ออก บอกไม่ถูก ซ่อนที่กำลังจะ
ตกข้าวกินแทบร่วงหลุดจากมือ

"ว่าไง มีความลับอะไรกับพี่คะ สตาร์ ^^"

พี่โหม่นั่งลงข้างๆ ฉัน แล้วส่งรอยยิ้มพิชิตมาให้ นี่ยังไม่รวมน้ำเสียงที่
เยือกเย็นยิ่งกว่าจุดเยือกแข็งใดๆ แม้ไม่ต้องแปลงร่างเป็นเอลซ่าก็สัมผัสได้ว่า
พายุหิมะกำลังจะมา

"พี่มาได้ไงคะ ไม่เห็นบอกก่อนเลยว่าจะแะมานี่"

"ทำไมละ แะจะมากินข้าวกับแฟน พี่ต้องบอกก่อนด้วยเหรอ อ้อ!
เพราะกำลังปิดบังอะไรพี่อยู่ใช่ไหม ถึงมาหาไม่ได้นะ"

"ปะ...เปล่า ไม่ใช่คะ แต่พี่ก็รู้ว่าเสียทีคณะหวงสตาร์มาก ถ้าเสียรู้ว่า
มีผู้ชายมานั่งกินข้าวกับสตาร์แบบนี้ เสียเอาตายแน่ๆ"

"ไม่ต้องห่วง พี่ให้เพื่อนเช็คแล้วว่าหมอนั้นอยู่ห้องสมุด ไปหาข้อมูล
ทำอีสิส ไม่แะมาเห็นเราอยู่ด้วยกันที่นี่เหรอก"

"แต่อาจจะมีคนเอาไปฟ้องก็ได้ พี่ก็รู้ว่าเสียนะสายเยอะจะตาย"

"จั้นเธอก็บอกไปแล้วกันว่าพี่มาจีบยัยทับทิม"

"เฮ้อ~ คืออีกแล้วอะ ถ้าพี่โหม่ไม่ทำตามทีสตาร์ขอ เราคงคบกัน
ได้ยากนะคะ แบบนี้สตาร์ไม่สบายใจเลย"

"โอเคๆ คือพี่แค่แะมาเอาของที่เพื่อนเฉยๆ นะ เดียวก็ไปแล้ว แต่
ก่อนไป บอกมาก่อนว่าพวกเธอปิดบังอะไรพี่"

"เอ่อ...คือ"

นึกว่าจะรอดแล้วเสียว ทำยังงี้ดี คิดไม่ออกเลย ปิดบังอะไรดีอะ นี่ยังดีนะ
ที่มาได้ยินแค่ช่วงหลังๆ ถ้ามาทันช่วงที่ยัยทับทิมทางสัญญาอ่านหรวาแบบนั้นล่ะก็
ฉันอาจจะโดนพี่โหม่ฆ่าตายก่อนโดนเสียทีเล่นงานก็เป็นได้

"ยัยสตาร์จะจัดเซอร์ไพรส์เบิร์ธเดย์ให้พี่นะคะ!" ในที่สุดยัยทับทิมก็

โผล่ออกมาช่วยชีวิตไว้ได้ทัน "จริงๆ ทับทิมไม่ควรบอกพี่เลย แต่ถ้าไม่พูด พี่ก็จะไม่เลิกสงสัยใช่มั้ยล่ะคะ"

เยี่ยมมากเพื่อน! ไม่เสียแรงที่เป็นเพื่อนรักกันมาตั้งแต่มัธยม ฮี้อออ รอดแล้วว >_<

"โอ้! ฉันบอกแล้วไงว่าอย่าบอก พี่โหมไม่เซอร์ไพรส์แล้วเนี่ย" ฉันแก้งบ่นไปตามน้ำเพื่อความแนบเนียน "สงสัยไม่ต้องจัดแล้วละนี่แหละ เซอร์ไพรส์สุด ☹"

"อ้าว...โง่งนล่ะ ไม่สนใจสิคะคนดี ก็พี่ไม่รู้เนี่ยา วันเกิดพี่อีกตั้งสองเดือนข้างหน้า ทำไมรีบเซอร์ไพรส์จ้ะล่ะคะ" พี่โหมเสียงอ่อนลงทันที ท่าทางเขาจะเขื่อสนิท ยัยทับทิมขยิบตาให้ฉันเป็นเชิงสื่อความหมายว่า

'เธอติดหนี้บุญคุณฉันอีกแล้วนะรอบนี้'

"ก็สถานที่ที่สตาร์จะจัดงานมันต้องจองล่วงหน้าสองเดือนงั้นละคะ แต่ช่างมันเถอะ ไม่เจ้ไม่จัดมันแล้ว ก็แค่ไปกินข้าวกันธรรมดาเหมือนทุกปีแหละคะ หมดอารมณ์!"

ขี้ไปอึกกก ฉันพลิกกลับมาเป็นฝ่ายนอนได้งั้นนี่ ทั้ง!

"พี่ขอโทษนะ พี่ไม่รู้จริงๆ ว่าจะเป็นเรื่องนี้ แต่ไม่เป็นไรหรอก สตาร์ไม่ต้องจัดงานอะไรใหญ่โตให้พี่ก็ได้ แค่มีสตาร์อยู่ข้างๆ ทุกปี พี่ก็มีความสุขแล้วล่ะ"

"คะ...ถ้าฉันพี่รีบไปได้แล้ว ก่อนที่จะมีใครมาเห็นเข้าล่ะคะ"

"โอเคๆ ก็ได้ งั้นพี่ไปละ เดี่ยวคืนนี้พี่โทรหานะ"

"บ๊ายบายค่า"

เฮ้อออ~ โลงอก ในที่สุดก็ไปสักที ค่อยกินข้าวอร่อยหน่อย ยัยทับทิมนี้สิน่าว่าเจ๋งอย่างเห็นได้ชัด นางดูภูมิใจเหมือนเพิ่งได้ปล่อยพลังกอบกู้โลกมาอย่างไถ่ยังงั้น -_-;

"งั้นละ ต้องขอบคุณความหัวไวของฉันนะ! ไม่งั้นแกตายแน่"

"เออ...ขอบใจมากกกค่า ไว้จะเลี้ยงหนังตอบแทนนะ"

"เยส! โอเคเลย สัญญาว่าจะเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับอย่างดี มีแค่ฉันและแกเท่านั้นที่รู้"

"ดีมาก...งั้นเดี๋ยวฉันมานะ ถ้ากลับมาเข้าห้องข้าก็ฝากเช็คชื่อด้วย"

"ฮะ? อะไรของแกเนี่ย อิ่มแล้วเหรอ แล้วนี้จะไปไหน O_o"

"เออน่า...มีธุระนิดหน่อย ฝากเก็บจานด้วยนะเพื่อนรัก บ๊ายบายยย"

"อ้าวว...ยัยสตาร์! นั่งงูพิช!!!"

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160623631.html>